

.....Σ Η Μ Α.....

Ο.- " Ποντιακοὶ Ἀντίλαλοι " .Σειρά Ποντιακῶν Λαογραφικῶν ἔκπομπῶν, σέ
κεῖμενα καὶ μουσικὴ ἐπιμέλεια Στάθη Εὐσταθιάδου.

.....τό σῆμα σβῆνει.....

Στό σημερινό μας Ἱστορικὸ σημεῖωμα, ἀγαπητοὶ ἀκροαταί, θά δώσωμε περι-
ληπτικά, χρονολογίες, γιὰ τὴν Ἱστορίαν τοῦ ἀποικισμοῦ τοῦ Πόντου, ^{αὐτὸς} τοὺς
Ἕλληνας σ' ὅλο τὸν παράλιον χώρον ἀπὸ τῆ Σινώπης ἕως τὴν Κολχική.
Πότε λοιπὸν ἢ πότε περίπου ἰδρύθησαν ὅλες οἱ ἀποικίες πού παρουσιάσα-
με;

Γιὰ μερικές ὑπάρχουν συγκεκριμένα ἢ περίπου συγκεκριμένα στοιχεῖα:
Ἡ Σινώπη ἀποικίστηκε τὸ 785 πρὸ Χριστοῦ, ἡ Ἀμισός τὸ 600 πρὸ Χριστοῦ
ἡ Οἰνὸη δυὸ ἢ δυόμισι αἰῶνες πρὸ Χριστοῦ, τὰ Κοτύωρα μεταξύ 8ου καὶ
5ου αἰῶνος πρὸ Χριστοῦ, ἡ σημερινὴ Κερασσοῦς ἴσως δυόμισι αἰῶνες πρὸ
Χριστοῦ καὶ ἡ Τραπεζοῦς τὸ 756 πρὸ Χριστοῦ, δηλαδή 5 ἢ 6 χρόνια πρὶν
κρίσθῃ ἡ Ρώμη τῆς Ἰταλίας.

Γιὰ τίς ἄλλες μικροπολιτεῖες, κωμοπόλεις καὶ κῶμες οἱ Ἱστορικές πη-
γές σιωποῦν, λείπουν οἱ Ἱστορικές πληροφορίες γιὰ τὸ πότε ἰδρύθησαν
ἢ ἀποικίστηκαν. Μποροῦμε μόνο νά ποῦμε γι' αὐτές ὅτι ἰδρύθησαν ἀπὸ τίς
πρῶτες ἀποικίες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ μητέρα Ἑλλάδα τίς ἐνίσχυε ἀποστέλ-
λοντας καὶ ἄλλους ἀποίκους.

Ὑστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ βγαίνει ἓνα συμπέρασμα, πού ἀφορᾷ ὅλες τίς ἀποι-
κίες πού ἀπαριθμήσαμε: Δέν πρέπει νά ὑποθέσουμε ὅτι ὅλες αὐτές οἱ με-
γάλες ἀποικίες, πολιτεῖες, πόλινες καὶ κωμοπόλεις τοῦ Πόντου, οἱ παρα-
λιακές, πού περιγράψαμε ἤδη, ξεπήδησαν μέ μιᾶς ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία. Οἱ πε-
ρισσότερες ἀπὸ αὐτές προϋπήρχαν ὡς Πρωτοελληνικές ἢ Ἑλληνικές Ἐστι-
ες πρὶν ἀρχίσῃ ὁ ἀποικισμός. Ἦσαν οἱ ἔθνικές μας Ἐστίες, πού ὅπως
εἶπαμε ~~ἤδη~~, ἀφ' ἧς ^{ἀφ' ἧς} ἐκείνη στὰ παράλια τοῦ Πόντου οἱ Πρωτοέλληνες, Πελαγοὶ
καὶ Ἀχαιοὶ, διαβαίνοντας δυὸ χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν Καύ-
κασο πρὸς τὴ Μικράσια καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑλλάδα.

"Έτσι λοιπόν συνετελέσθη ὁ Ἑλληνικὸς ἀποικισμὸς εἰς τὸν παραλιακὸν
χώρον τοῦ Πόντου.

.....λύρα, τραγούδι.....

"Ἐκεῖ στή μακρινή~~ς~~ χώρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πόντου χιλιάδες χρόνια κρατή-
θηκαν ἦθη καὶ ἔθιμα Ἑλληνικά, παραδόσεις Ἱερές,

Πιστοὶ στὰ πατρὸς παράδοτα οἱ Πόντιοι ζοῦσαν μιὰ ζωὴ ἡσυχὴ καὶ ὁμορφῇ.
Καὶ ἔφτασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἡ ζωὴ ἐκείνη ἐχάθη. Δέν ἐχάθηκαν
ὅμως οἱ ὁμορφιές της καὶ δέν θά πάθουν οἱ ὁμορφιές αὐτές νά ἀσχοῦν
ἐπίδραση στή σύγχρονη Ἑλληνικὴ ζωὴ καὶ νά συμβάλλουν ἀνάλογα στήν
καλλίτερη διαμόρφωση ψυχικῆς ζωῆς τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς γενεᾶς.
Παίρνουμε λοιπόν καὶ πάλι τὸν ἔρωτα, πού εἶναι τὸ ἀκριβώτερο στολίδι
τῆς ζωῆς. Καὶ ὁ ἔρωτας δέν~~ς~~ μπορεῖ νά ἐννοηθῇ ὡς ἓνα ἀπλό ἐπεισόδιο,
ἀλλὰ ἡ σοβαρὴ προϋπόθεση γιὰ τὸ μέλλον τῆς ζωῆς.

Πρᾶξει λοιπόν νά τὸν ἐκτιμήσωμε ὅσο τοῦ ἀξίζει, νά τὸν σεβαστοῦμε.

"Ὅμως παράλληλα δέν πρέπει νά γίνουμε καὶ θύματά του.

"Έτσι ὁ ἐρωτευμένος ἐκτιμᾷ τὴν ἀγάπη του, ὅμως παράλληλα καὶ τὰ σεβά-
σμια πρόσωπα, τοὺς γονεῖς καὶ τῆς κόρης, πού ἀγαπᾷ, ἀλλὰ καὶ τοὺς δικούς
του. Θεωρεῖ ἀπαραίτητη τὴ συγκατάθεση καὶ τῶν δυό.

Καὶ λέει ὁ ἐρωτευμένος νέος στήν καλὴ του:

Κι' ἂν εἶπα κι' ἂν ἐγέλασα καὶ ντὸ κακὸν ἐποίησα
τὸν κύρη κι' ἐφαρμάκωσα τὴ μάνας λόγον κι' εἶπα,

Δηλαδή:

Κι' ἂν μιλήσαμε ἀγαπημένη μου, κακὸ δέν εἶναι;
Τὸν κύρη σου δέν πείρανα, τῆς μάνας σου λόγο βαρὺ δέν
εἶπα.

Φυσικά, ὅταν ἡ ἀντίδραση τῶν γονιῶν εἶναι μεγάλη ἀλλὰ καὶ παράλογη,
τότε οἱ δυό ἐρωτευμένοι, χωρὶς νά τοὺς ρωτοῦν, πραγματοποιοῦν τὴν ἔνω-
σὴ τους καὶ τότε ὁ ἀγανακτισμένος νέος κάνει τὴν ἀποφασιστικὴν ὑπόδει-
ξη στή μάνα του, πού δέν ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴ του.

Μάνα μάνα χαῖνενα, μάνα πολλά κακέσα,
ἡ μανασσία ἂν ἔν καλόν, πέσκα σύ μαναχέσα.

Πού θέλει νά πῇ:

"Ω...μάννα τόσο άπονη, πολύ καιιά μου μάννα,
άν είναι ή μοναξιά καλή, κοιμήσου και σύ μόνη.

.....λύρα, τραγούδι.....

Τελειώνουμε τό πρόγραμμά μας μέ Ποντιακά δίστοιχα.

.....λύρα, τραγούδι.....

Φίλοι άκροαταί θα είμαστε και πάλι μαζί σας τήν έρχομένη Τετάρτη,
τήν ίδια ώρα.

Ούς άτότε αφήνομε εΐαν.

.....Σ Η Μ Α.....

'Ακούσατε τή Λαογραφική μας έκπομπή " Ποντιακοί 'Αντίλαλοι ", πού
γράφει και έπιμελεΐται ο συνεργάτης μας Στάθης Εύσταθιάδης.

.....τό σήμα σβήνει.....